வாஜஸநேய சம்ஹிதையில் உள்ள

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தும்

ஸ்ரீ சங்கர பூஜ்ய பகவத் பாதாசாரிய ஸ்வாமிகள்

இயற்றிய பாஷ்யமும்.

இவை

திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ௵-ஸ்ரீ

காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டு

காளையார் கோவில் மடாதிபதி

ஸ்ரீ௵-ஸ்ரீ

அருணசல சுவாமிக ளவர்கள்

கேட்டுக் கொண்டபடி

கோவிலூர் மடாதிபதி

ஸ்ரீ௵-ஸ்ரீ

மஹாதேவ ஞாந தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்கள்

பொருளுதவி பெற்றன.

சென்னை

ஹிந்தி பிரசார பிரசில் அச்சியற்றப் பெற்றன

1929

உ

சிவமயம்

ஓம் தத் சத் பரப்ரஹ்மணே நம:

பாயிரம்.

அருண்மிகும் வீர சேகர விறைவ
னருளினு லேசுருவே தத்தின்
பொருளினை விளக்கும் ஞாநகாண் டமதாய்ப்
பொருந்துமீ சாவாசி யத்தைத்
தெருளுறு சங்கர விறைசொல்பா டியந்தான்
சேரவே செந்தமிழ் மொழியில்
இருளினைப் போக்கு மன்பர்கள் விரும்ப
விசைத்தனன் காசிகா நந்தன்.

ஈஶாவாஸ்யோபநிஷத்

முகவுரை.

வேதம் ரிக் யஜுர் சாமம் அதர்வணம் என நான்கு பாகுபாடுடையதாம்; அவற்றுள், இரண்டாவது யஜுர் வேதமாம். வேதவியாச மஹரிஷியினிடத்தினின்றும் வைசம்பாயனரால் அத்யயநம் செயயப்பட்டு சரக அத்வர்யு முதலிய தம சிஷ்யர்களுக்கு அத்யயநம் செய்விக்கப்பட்ட சம்ஹிதை கிருஷ்ண யஜு: சம்ஹிதை என்று சொல்லப்படுகின்றது. வாஜிரூபந தரித்த சூரியனிடத்தினின்றும் யாஞ்ஞவல்கியரால் அதயயநம் செயயப்பட்டு கண்வர் மத்யந்திநர் முதலியவர்களுக்கு அத்யயநம் செயவிக்கப்பட்ட சம்ஹிதை சுக்ல யஜு சம்ஹிதை என்று சொல்லபபடுகின்றது. சுக்ல யஜுர் வேதத்திற்குப் பதினைந்து சாகை உளது என்றும், சிலர் பதினேழு சாகை உளது என்றும் கூறுவர். சுக்ல யஜு சம்ஹிதை இரு காண்டமாக உளது. "ரிக்குக்களால் துதிக்கின்றனர்; யஜுக்களால் யஜிக்கின்றனர்" என்று கூறப்படுதலின். யஜுந ரூப இந்தச் சம்ஹிதையில் முதல் அத்தியாயத்தில் முதல் மந்திரம் ஆரம்பித்து முப்பத் தொன்பதாம் அத்தியாயம முடியும் வரை தர்ச பூர்ண மாசம் முதல் அஸ்வமேதம் வரைக் கர்ம காண்டம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது; முடிவான நாற்பதாவது அத்தியாயத்தில் பதினெட்டு மந்திரங்களால் ஞாந காண்டம பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது ஞாந காண்டப் பிரதிபாதகத்தால் பிரஹ்ம வித்யாபார்களுக்குக் காரணத்தோடு கூடச சம்சாரத்தினை அத்தியந்தம் நாசம் செயவதா யிருத்தலின் பிரஹ்ம வித்யா உபநிஷத் எனவும் கூறப்படுகின்றது. 'உபநிஷத்' என்பது "ஷத்லரு விசரணே" என்னும் வியாகரண சூத்ரத்தில் அந்தர்பாவித "ண்ய" அர்த்த விசரணார்த்த தாதுவிற்கு க்விப் ரூபம். உபநிதராம சாதயதி—சம்சார காரண ரூபமான அவித்தையை நாசஞ் செயகின்றதாதலின் உபநிஷத் பிரஹ்ம வித்தையாம. அதன் அர்த்தத்தினைக் கூறும் கிரந்தமும் உபசாரமாக உபநிஷத் என்று கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறாய சம்ஹிதா உபநிஷத்தில் "ஈஶாவாஸ்யம்" என முதன் மந்திரத்தினை உபஜீவித்திருப்பது "ஈஶாவாஸ்யோபநிஷத்"

என்று கூறப்படுகின்றது. "ஆத்தி சூடி" என்றும், "கொன்றை வேந்தன்" என்றும், "வெற்றி வேற்கை" என்றும் செய்யுளின் முதல் பதத்தினை ஆதியாகக் கொண்டு பெயர் வருவனபோல என அறிக.

இவ்வாறுய உபநிஷத்தில் உள்ள மந்திரங்கள் கர்மங்களில் உபயோகப்படுவன என்றும ஞான கர்ம சமுச்சயம் என்றும அநேகர் கட்குச சமசயம் உண்டாகின்றமையின் அச சம்சயத்தினை நிவர்த்திப்பான் சர்வ லோக பூஜ்ய சர்வேசுவராவதாரமாகிய பகவான் ஸ்ரீசஙகர பூஜ்ய பகவத பாதாசாரிய ஸவாமிகளால் அறிதற்கரிய அருண் மொழி யமைந்த பாஷ்யம ஆரிய பாஷையில் வரையப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பாஷ்யத்தின்மீது ஸ்ரீசுத்தாநந்த ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யர் ஆநந்த ஞானர் என்பவரால் ஒரு டீகை எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்ரீசங்கராநந்த ஸ்வாமிகளால் இப் பதினெட்டு மந்திரஙகளின் மீது "தீபிகை" என்று ஒரு வியாக்கியானம எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த மந்திரங்களின்மீது உவடபட்டாசாரியர் "பாஷ்யம" என்று ஒன்றும, ராமச் சந்திர பண்டிதர் "ரஹஸ்ய விவிருதி" என்று ஒன்றும, ஆநந்தபட்ட உபாத்தியாயர் "பாஷ்யம" என்று ஒன்றும், அநந்தாசாரியர் "பாஷ்யம" என்று ஒன்றும், பிரஹ்மாநந்த சரஸவதி ஸவாமிகள் "ரஹஸ்யம்" என்று ஒன்று (சுலோக ரூபமாகவு)ம் எழுதி யிருக்கின்றார்கள். இவவாறு இன் னும அநேகர் அநேக வியாக்கியானஙகள இம்மந்திரங்களின்மீது எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

வேதம் முழுமைக்கும் சாயண மாதவாசாரியராலும், மஹீதராலும இரண்டு பாஷ்யங்கள எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. உவடாரியா ஆநந்தபட்ட உபாத்தியாயர் அநந்தாசாரியர் மூவரும சுக்ல யஜுர் சம்ஹிதை முழுமைக்கும் பாஷ்யம் செய்திரு என்று அவர்கள் வாக்கியஙகளாலே அறியக்கிடக்கின்றது.

இந்தச சங்கர பாஷ்யத்திற்கு இணை வேறு இன்றென்றே கூறலாம. இவவாறுய பெருமைவாய்நத ஈசாவாஸயோபநிஷத் சங்கர பாஷ்யத்துடன் தமிழில இருக்கின் அது யாவருக்கும பயன் படும் எனக் கருதி அதனை மொழி பெயர்த்தனம்.

இதற்கு முன் இது பலரால் பல வியாக்கியானங்களோடு இச்சை யின்படி மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வழங்கி வருதல் கண்டு தனிப் பாஷ்யத்தோடு அலங்கரித்து வழங்குதலே தகுதி யுடைத் தெனக் கருதி இம முயற்சியில் துணிந்தாம.

காசிகாநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகள்,

திருப் பூவணம்.

சிவமயம்.

ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தும்

சாங்கர பாஷ்யமும்.

"ஈசாவாஸ்யம்" என்பன வாதி மந்திரங்கள் கர்மங்களின் மாட்டு விநியோகிக்கப்பட்டன வல; அவற்றிற்குக் காம சேஷ மின்றிய ஆத்மாவின் உண்மைத் தன்மையினைப் பிரகாசிக்குந் தன்மை உளவாகலின். ஆத்மாவின் உண்மைத் தன்மையும், சுத்தத் தன்மை பாப சம்பந்த மில்லாத் தன்மை ஏகத் தன்மை நித்தியத் தன்மை அசரீரத் தன்மை சர்வகதத் தன்மை முதலியன மேற் புகலப்படும். அவையும் கருமத்தோடு விரோதப்படுதலின் இவற்றிற்குக் கர்மங்களின் மாட்டு விநியோக மின்மை பொருத்தமேயாம். இவ்வித லக்ஷண முடைய ஆத்மாவின் உண்மைத் தன்மை, உத்பாத்தியம் விகாரியம் ஆப்யம் சம்ஸ்கார்யம் அல்லது கர்த்தா போக்தா ரூப மன்று; எதனாற் கருமாங்கத் தன்மையாகும்? எல்லா வுபநிஷத்துக்களும் ஆத்மாவின் உண்மைத் தன்மை நிரூபணத்தானே முடிவு பெறுதலின். கீதைகளும் மோக்ஷ தர்மங்களும் இதன் சார்பாக விருத்தலின். ஆதலால், ஆத்மாவிற்கு அநேகத் தன்மை கர்த்திருத் தன்மை போக்த்ருத் தன்மை முதலியவற்றையும், அசுத்தத் தன்மை பாப சம்பந்த முடைத்தாந் தன்மை முதலியவற்றையும் கொண்டு லோக புத்தி சித்தமான கர்மங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன. எவன் திருஷ்டமாகிய பிரஹ்மவர்சசாதி கர்ம பலேச்சை யுடையவனும், அதிருஷ்டமாகிய ஸ்வர்க்காதி கர்ம பலேச்சை யுடையவனும், "நான் த்விஜன் முதலியோன், ஒற்றைக்கண் கூன் முதலிய அநதிகாரத்திற்கு நியாமகமாகிய தர்ம முடையோ னல்லன்" எனத் தன்னை உணருகின்றனனோ, அவன் கருமங்களின்மாட்டு அதிகாரியாகின்றனன் என அதிகார முணர்ந்தோர் கூறுகின்றனர். ஆகலின், இம் மந்திரங்கள் ஆத்மாவின் உண்மைத்

தன்மையைப் பிரகாசித்தலின் ஆத்ம விஷயமா யுள்ள ஸ்வாபாவிகமான அஞ்ஞாநத்தினை நிவர்த்திப்பனவாய், சோகம் மோகம் முதலிய சம்சார தர்மங்களை நாசஞ் செய்யுஞ் சாதநமான ஆத்மாவின் ஏகத்தன்மை முதலிய ஞாநத்தினை உண்டாக்குகின்றன. ஆதலின், இவ்வாறு கூறிய அதிகாரி அபிதேயம் சம்பந்தம் பிரயோஜநங்களை யுடைய மந்திரங்களைச் சுருக்கமாக வியாக்கியாநஞ் செய்வாம்.

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥
ॐ । शान्तिः शान्तिः शान्तिः ।

हरिः ॐ । ईशा वास्यमिदꣳ सर्वं यत्किंच जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्य स्विद्धनम् ॥१॥

பதப் பொருள்.–**जगत्यां** *பிருதிவியின்கண்,* **यत् किं च** *எவ்,* **इदं** *இவ்,* **सर्वं** *எல்லா,* **जगत्** *ஜகத்தும்,* **ईशा** *பரமேஶ்வரனால்,* **वास्यं** *மறைக்கப்பட்டன,* **तेन** *அந்த,* **त्यक्तेन** *தியாகத்தினால்,* **भुञ्जीथाः** *(ஆத்மாவை) காப்பாற்றுக,* **कस्य स्वित्** *ஒருவருடைய,* **धनम्** *தநத்தினையும,* **मा गृधः** *விரும்பற்க.*

சாங்கர பாஷ்யம்.

"ஈஷ்ட" இதி ஈட். அதனால் ஈசன் பரமாத்மாவாய பரமேசுவரன் எல்லாவற்றையும் ஈசிப்பவன். அவனே எல்லாச சீவர்கட்கும் ஆத்மாவாயிருந்து பிரத்தியகாத்ம ரூபத்தால், அத் தனது ரூபமாக விருந்து-வாஸயம்-மறைப்பவனுவன். எது? இதம சர்வம் யத் கிஞ் ச-யத் கிஞ்சித்-ஜகத்யாம்-பிருதிவியினகண், ஜகத்–அவ்வெல்லாம, தனது ஆத்ம ஈசையால்-பிரததியகாத்ம ரூபத்தால "நானே இவவெல்லாம்" எனப் பரமார்த்த சத்திய ரூபத்தால், பொய்யாகிய இதம் சர்வம்-சராசரம், ஆச்சாதநீயம்-தனது பரமாத் மாவால் (மறைக்கப்பட்டன). எங்ஙனம்? சந்தநக் கட்டை அகிற் கட்டை முதலியவற்றிற்கு ஜல முதலியவற்றின் சம்பந்தத்தாற் பிறந்த அழுகல் முதலியவற்று லுண்டாய ஔபாதிகமான துர்க்கந்தம் அதன் ஸ்வரூபத்தை அறைத்தலினுல் தனது பாரமார்த்திக கந்தத்தினுல்

மறைக்கப்படுகின்றதோ, அங்ஙனமே தன தாத்மாவின்கண் அத்தியஸ்தமா யுள்ள ஸ்வாபாவிகமான கருத்திருதவ போக்திருத்வாதி லக்ஷண, ஜகத்–த்வைத ரூபத்தினை, ஜகதயாம்–பிருதிவியின்கண், "ஜகதயாம" என்பது உபலக்ஷணார்த்தமாகலின் எல்லா நாம ரூப காமம் என்னும் பெயரினையுடைய விகாரக்கூட்டம பரமார்தத சத்திய ஆதம பாவனையினுல் விடப்பட்டதாகின்றது. இவவாறு ஈசுவராத்ம பாவனையோடு கூடியவனுக்குப் புத்திரன் முதலிய ஏஷணை மூன்றன் சந்நியாசத்தின்கண்ணே அதிகாரமாம்; கர்மங்களின் மாட்டு அன்றும். தேந த்யக்தேந–தியாகத்தால் என்பது பொருள், ஆத்ம சமபந்தித் தன்மை யின்மையால் விடப்பட்ட, அல்லது, மரிக்கப்பட்ட, புதத்திரன் அல்லது வேலைக்காரன் ஆத்மாவை (தன்னை)க் காப்பாற்றுவ தில்லை, அதனுல் தியாகததினு லென்பதே வேதத்தின் பொருளாம்.—புஞ்ஜீதா:—பாலிக்குக, இவவாறு ஏடணையற்ற நீ, மா கிருத:—தந விஷயமான இச்சையினைச் செய்யற்க, கஸ்ய ஸ்வித் தநம்-அநநியருடைய, அல்லது தன்னுடைய தநத்தினை இச்சிக்கற்க என்பது பொருளாம். "ஸ்வித்"என்பது அர்த்தமின்றிய நிபாதம (அசை நிலைய)ாம. அல்லது–மா கிருத:–இச்சிக்கற்க. எதனுல்? கஸ்ய ஸ்வித் தநம—யாருடைய தநம் என்பது ஆக்ஷேபார்த்தம், ஒருவருடைய தநமு மன்று, எதனை இச்சிக்கின்றுய். "ஆதமாவே இவவெல்லாம்" என்னும் ஈசுவர பாவனையினுல் எல்லாம் விடப்பட்டன வாம். அதனுல், ஆத்மாவினதே இவவெல்லாம், ஆத்மாவே இவ வெல்லாம். ஆகலின் மித்தியா விஷயமான இசசையினைச் செயயற்க என்பது பொருள். (1)

இவ்வாறு ஆத்ம ஞாநியானவன் புத்திராதி மூவேடணையின் சந்நியாசத்தினுல் ஆத்ம ஞாநத்தில் நிலைத்திருத்தல் வாயிலாய் ஆத்மா ரக்ஷிக்கத்தக்கது என்பது வேதத்தின் பொருளாம். இனி, அநாத்மாவினை உணாவதால் ஆத்மாவினைக் கிரகிக்கும் சமாத் தின்றிய அந்நியருக்கு இந்த மந்திரம் உபதேசிககின்றது.

कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतं समाः ।

एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥२॥

ப-ள்—**इह** *இவ்வுலகத்தில்,* **कर्माणि** *கருமங்களை,* **कुर्वन् एव** *செய்துகொண்டே,* **शतं** *நூறு,* **समाः** *வருஷங்கள்,*

जिजीविषेत् பிழைத்தற் கிச்சை செய்க, **एवं** இவ்வாறு (பிழைக்க விச்சிக்கும்), **नरे** நரனாகிய, **त्वयि** உன்னிடத்து, **इतः** இதனினின்றும், **अन्यथा** வேறு (மார்க்கம்), **न अस्ति** இருப்பது இல்லை, **कर्म** கருமங்கள், **न लिप्यते** பூசப்படுவன அல்லை.

சா-ம். குர்வந் எவ இஹ-செய்து கொண்டே, கர்மாணி - அக்நிஹோத்ரம முதலியவற்றை, ஜிஜீவிஷேத்-பிழைக்க விச்சை செய்க, சதம-நூறு எண்ணிக்கை யுடைய, சமா:-வருஷங்கள், அவ்வளவே புருஷனுடைய முடிவான ஆயுள் நிரூபிக்கப்பட்டதாம். ஆகவே, பிராப்தத்தின் அநுவாதத்தினால் எவனுக்கு நூறு வருஷங்கள் பிழைத்திருக்க விச்சை யிருக்கின்றதோ அவன் கருமங்கள் செய்துகொண்டே இருக்க என்று விதிக்கப்படுகின்றது. ஏவம்-இவ்வாற்றால், த்வயி-(ஜீவிக்க இச்சிக்கும) உன்னிடத்தில், நரே-நரமாத்திர அபிமாநமுடைய (உன்னிடத்தில்), இத:-இவ்வக்நிஹோத்திராதி கர்மங்கள் செய்வதில் நின்றும், அந்யதா-வேறு பிரகாரம், ந அஸ்தி-இல்லை, எந்த வாற்றால் அசுபகர்மம் பூசப்படுவ தில்லை, கர்மத்தினால் பூசப்படுவ தில்லை யென்பது பொருளாம். அதனால் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட அக்நிஹோத்திராதி கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே பிழைக்க விச்சிக்குக. எவ்வாறு இங்ஙனம் அறியப்படுகின்றது? முதன் மந்திரத்தால் சந்யாசிக்கு ஞாந நிஷ்டை கூறப்பட்டது, இரண்டாவதால் அதன்கண் சமர்த் தின்றியவனுக்குக் கர்ம நிஷ்டை கூறப்படுகின்றது; ஞாந கர்மங்களின் விரோதம் மலை போன்று அசைவற்றதேயாம். புகன்றதனை மறிக்க வில்லையா என்? ஈண்டும "எவன் ஜீவிக்க இச்சிக்கின்றனன் அவன் கர்மஞ் செய்க" "இவ்வெல்லாம பரமேசுவரனால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், தியாகத்தினால் பாலிக்க, எவருடைய தநத்தினையும இச்சை செய்யற்க" எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. "பிழைத்த விரதத்தை விரும்பற்க. ஆரணயம செல்க" எனப் பதம் (உண்மையின்.) "அதனினின்றும் மீண்டு திரும்பற்க" எனச் சந்நியாசத்தினை விதித்தலின். இரண்டற்கும் பல பேதமும் மேற் புகலுதும. இவ்விரண்டு மார்க்கங்களே உண்டாகியிருக்கின்றன. முன்னது கிரியா மார்க்கமாம். பின்னதாகிய நிவிருத்தி மார்க்கத்தினால் ஏஷணாத் திரயத்தின் தியாகமாகிய சந்நியாசமாம. அவற்றுள் சந்நியாசபதமே ஏற்ற முடைத்து, "ந்யாசமே ஏற்ற முடையது" என்பது தைத்திரீயகத்தில். "இவ்விரண்டு மார்க்கங்கள் யாண்டு வேதங்கள் நிலைத்திருக்கின்றன. பிரவிருத்தி லக்ஷணம தர்மம், நிவிருத்தி கூறப்படுகின்றன" என்பதாதி வேதாசாரியராகிய பகவான் வியாசரால்

புத்திரனுக்கு விசாரித்து நிச்சயித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விரண்டினது பகுப்புக் காண்பிப்பாம். (2)

இப்பொழுது அவித்துவானது நிந்தையின் பொருட்டு இம் மந்திரம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

असुर्या नाम ते लोका अन्धेन तमसा ऽऽ वृताः ।
ता ँ स्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥३॥

ப-ள்—**ये के च** *எவர்கள்,* **आत्महनः जनाः** *ஆத்மாவைக் கோறல் செய்கின்றனரோ,* **ते** *அவர்கள்,* **अन्धेन** *அஞ்ஞான,* **तमसा** *இருளால்,* **आवृताः** *மறைக்கப்பட்ட,* **असुर्याः नाम** *அசுர சம்பந்த,* **ते** *அந்த,* **लोकाः** *ஜந்மங்களாய,* **तान्** *அவற்றை,* **प्रेत्य** *மரித்து,* **अभिगच्छन्ति** *அடைகின்றனர்.*

சா-ம். அசுர்யா.-பரமாத்மபாவமான அத்வயத்தினை யபேக்ஷித்துத் தேவாதிகளும அசுரர்களே, அவர்களினது தன் சொரூபங்களாய லோகங்கள அசுர்யங்கள். நாம சப்தம் அர்த்த மின்றிய நிபந்தம (அசைநிலைய)ாம். தே லோகா:-காம பலங்களை லோகநஞ் செயகின்றன—பார்ககின்றன—புஜிககின்றன என ஜந்மங்களாம அந்தேந-அதர்சந ரூபமாகிய அஞ்ஞாநத்தினல, தமசா- (இருளால்) ஆவிருதா:-மறைககப்பட்டன, தாந-(அநத) ஸ்தாவராநதங்களை, பிரேதய-இத் தேகததினை விட்டு, அபிகச்சந்தி-எஙஙனம காமம் எங்ஙனம கேட்கப்பட்டன (அஙஙனம அடைகின்றன), யே கே ச ஆத்ம ஹந-ஆத்மாவினைக் கோறல் செய்கிறவர ஆதமஹநர், கே தே ஜநா:-எவர்கள அவிவேகிகளோ அவர்கள், எஙஙனம் அவாகள் ஆத்மாவினை நித்தியம கோறல் செயகின்றனர்? அவித்தியா தோஷத்தினுல் உளதாய ஆத்மாவினைத திரஸகாரஞ் செய்தலின். உளதாய ஆதமாவினது அஜராமரணத தன்மை முதலிய சமவேதந லக்ஷணமாகிய எககாரிய பல முண்டோ, அது ஹதமானது போனறு திரோ பூதமா யிருத்தலின் பிராகிருதரான அவிவேகி ஜநங்கள் "ஆத்மஹநர்" என்று கூறப்படுகின்றனர். அதனுல், அவர்கள் ஆத்மாவினைக் கொன்ற தோஷததினுல் சம்சாரி ஆகின்றனர். (3)

எந்த ஆத்மாவினைக் கோறல் செய்வதனுல் அவித்துவான்கள் சம்சாரி ஆகின்றனா அதன் விபரீதத்தால் வித்துவான்கள் விடுபடுகின்றனர். அவர்கள் ஆத்மாவினைக் கோறல்

செய்பவ ரல்லர். அவ்வாத்ம தத்துவம் எவ்வாறுயதாம் எனின் கூறுகின்றது.

अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आप्नुवन्पूर्वमर्षत्।
तद्धावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥४॥

ப-ள்—**अनेजत्** (*அது*) *அசைவற்றது*, **एकं** *ஒன்று*, **मनसः** *மநத்தினும்*, **जवीयः** *மிக விரைந்து செல்லுந் தர முடையது*, **एनत्** *இதனை*, **देवाः** *இந்திரியங்கள்*, **न आप्नुवन्** *பொருந்தா*, **पूर्वं** (*எதனுல் மநத்தினும் முன்பு*), **अर्षत्** *செல்கின்றதோ*, **तत्** (*அதனுல்*) *அது*, **तिष्ठत्** *அசைவற்றிருந்து*, **धावतः** *விரைந்தோடுகின்ற*, **अन्यान्** *அந்நியவற்றை*, **अत्येति** *கடந்து செல்கின்றது*, **तस्मिन्** *அதன்கண்*, **मातरिश्वा** *வாயு*, **अपः** *கருமங்களை*, **दधाति** *பகுக்கின்றது*.

அநேஜத்—ந ஏஜத், "ஏஜு கம்பநத்தில்" கம்பநம—சலநம்—தன் அவஸ்தையினின்றும் நழுவுதல, அஃதின்றிய தன்மை, சர்வதா ஏக ரூப மென்பது பொருளாம். அஃதெல்லாப் பூதங்களிலும் ஒன் ரும். மநச:—சங்கற்பாதி லக்ஷணத்தினினறும், ஜவீய:—வேக முடை த்து, " துருவம் நிச்சலம் இது மநத்தினும் வேக முடைத்" தென்று இவவாறு விருத்தமாக எங்ஙனம கூறப்படுகின்றது? இது குற்ற மன்று, உபாதியின்மை, உபாதி உடைத்தாந் தன்மையாற் பொருந்துதலின். ஆண்டு நிருபாதிகமாகிய தனது ரூபத்தினுல் "அநேஜதேகம்" என்று கூறப்படுகின்றது. மநஸ:—சங்கற்ப விகற்ப லக்ஷண அந்தக்கரண உபாதியின் அநுவர்த்தநத்தால் ஈண்டு தேகத்தி லுள்ள மநதிற்குப் பிரஹ்ம லோகாதி தூரஞ் செல்லல் சங்கறபத்தி னுற் க்ஷண மாத்திரத்தினுல் உணடாகின்றது. அதனுல் மநத்தினும் விரைந்து செல்லுந் தனமை லோகத்தில் பிரசித்தமாம. அந்த மந தில் பிரஹ்ம லோகாதிகளைச சீக்கிரஞ் செல்லுங்கால் முதலில் அடைந்தது போன்று ஆத்ம சைதந்ய விளக்கமானது கவருகின்றது; அதனுல் மநத்தினும் விரைந்து செல்லுகின்றது என்று கூறப்பட் டது. நைநத் தேவா:—விளக்குதலின் தேவர்கள்-சக்ஷு முதலிய இந்திரியஙகள், ஏநத்—(இவைகள்) பிருகிருதமாய ஆத்ம தத்துவத் தினை, ந ஆப்நுவந்—அடைய வில்லை; அதனினும் மநம் வேக முடைத்து மந வியாபார வியவஹிதமாகலின் ஆத்மாவின் அவபாச

மாத்திரமும் தேவர்கட்கு விஷயமாவதே யின்ரும். எவ வேகத்தினுல் மநத்தினும், பூர்வம்—முன்னரே, அர்ஷத் – சென்றிருக்கின்றது, ஆகாயம போன்று வியாபியாகலின். சர்வ சம்சார தர்ம மின்றிச சர்வ வியாபியாய அந்த ஆத்ம தததுவம் தனது நிருபாதிக ஸ்வரூபத்தினுல் அவிக்கிரியமாக விருந்து, உபாதியினுற் செய்யப்பட்ட எல்லாச் சம்சார விக்கிரியைகளையும் அநுபவிக்கின்றது போன்றும், மூடர்களாய அவிவேகிகட்கு அநேகம் போன்றும் ஒவ்வொரு தேகத்திலும் விளங்குகின்றது என்று கூறப்படுகின்றது. தத் தாவத:— விரைவிற் சென்று, அந்யாந—ஆத்ம விலக்ஷணங்களாய மநம் வாக்கு இந்திரிய முதலியவற்றை, அத்யேதி—அதிக்கிரமித்துச் செல்லுகின்றது போன்று, போலும என்னும் அர்த்தம் தானே காண்பிக்கின்றது, 'திஷ்டத்' என, தான் அவிக்கிரியமாயிருந்து என்பது பொருளாம். தஸ்மிந்—நித்திய சைதந்ய ஸ்வபாவமாகிய ஆத்ம தத்துவம் உளதாங்கால், மாதரிஶ்வா:—மாதரி—ஆகாயத்தில், ஶ்வயதி—செல்லுகின்றது ஆகலின் மாதரிஶ்வா வாயுவாம். எல்லாப்பிராணிகளின் கிரியாரூபமாயும் எதனை ஆசிரயித்துக் காரிய காரணக் கூட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ, எதன்கண் ஓதப் புரோதமோ, எது சூத்திரம் என்னும பெய ருடையது, எல்லா வுலகத்தினையும் தாங்குவது அது மாதரிஶ்வா வாம். அப:—பிராணிகளின் சேஷ்டா லக்ஷணமாய கருமங்களை, அக்கினி சூரியன் மேக முதலியவற்றினது ஜ்வலித்தல் தஹித்தல் பிரகாசித்தல் வருஷித்தல் முதலிய லக்ஷணங்களை, ததாதி—பகுக்கின்றதென்பது பொருளாம். அல்லது, தரிக்கின்றது என வாம். "இதன் பயத்தினுல் வாயுச் செல்லுகின்றது" என்பன வாதி சுருதிகளால். காரிய காரண முதலிய கிரியை யாவும் எல்லாவற்றிற்கும் ஆஸ்பதமா யுள்ள நித்திய ஆத்ம சைதந்ய மிருக்குமிடத்தே உண்டாம் என்பது பொருளாம். (4)

மந்திரங்சட்குச் சாமிதா (சோம்பல்) இல்லையாகலின் முன் மந்திரத்திற் புகன்ற பொருளினை மீண்டும் புகல்கின்றது.-

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ।
तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥५॥

ட-ள்—तत् அது, एजति சலிக்கின்றது, तत् அது, न एजति சலிக்கின்றதில்லை, तत् அது, दूरे தூரத்தில் (இருக்கின்றது), तत् तु அது, अन्तिके சமீபத்தில் (இருக்கின்றது), तत्

அது, **अस्य** இவ், **सर्वस्य** எல்லாவற்றினது, **अन्तः** உள்ளில் (இருக்கின்றது), **तत् उ** அது, **अस्य** இவ், **सर्वस्य** எல்லாவற்றினது, **बाह्यतः** வெளியில் (இருக்கின்றது).

சா-ம. தத்- ஆத்ம தத்வம், எது பிரகிருதமோ அது. ஏஜதி- சலிக்கின்றது, அஃதே, ந ஏஜதி-ஸ்வயமாகச் சலிக்கின்ற தில்லை, ஸ்வயமாகச் சலிப்பற்றதே சலிப்பது போன்று என்பது பொருளாம். மற்றும், தத் தூரே-அவித்வான்கட்கு நூறு கோடி வருஷங்களாலும் அடையப்படாமையின் தூரம் போன்று (இருக்கின்றது), தத் உ அந்திகே எனப் பகுக்க. தத உ அந்திகே-அது அத்தியந்த சமீபத்திலே (இருக்கின்றது), வித்வான்களது ஆத்மத் தன்மையாக விருத்தலின் கேவலம் தூரத்திலும் அந்தத்திலும் அன்று. தத் அந்த:—(அது) இவ்வெல்லாவற்றினது உள்ளில், "எவ் வாத்மா சர்வாந்தரம்" என்னும் சுருதியால். அஸ்ய சர்வஸ்ய - நாம ரூப கிரியாத்மக ஜகத்தினது, தத் உ- (அது)வும், சர்வஸ்ய அஸ்ய -பாஹ்யத:-வியாபகமாகலின் ஆகாசம் போன்று நிரதிசய சூக்ஷ்மம ஆகலின் உள்ளாம். பிரஞ்ஞான கநமே என்றும நிரந்தரமும் சாசநம செய்தலின். (5)

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥६॥

ப-ஸ்—**यः तु** எவன், **सर्वाणि** எல்லா, **भूतानि** பூதங்களையும், **आत्मनि एव** ஆத்மாவினிடத்தே, **अनुपश्यति** பார்க்கின்றனனோ, **सर्वभूतेषु च** எல்லாப் பூதங்களிலும், **आत्मानं** ஆத்மாவை (பார்க்கின்றனனோ), **ततः** அதனால், **न विजुगुप्सते** (அவன்) தயை செய்யான்.

சா-ம். ய:-பரிவிராட் முமுக்ஷு, சர்வாணி பூதானி- அவ்யக்தம் முதல் ஸ்தாவர பரியந்தமானவற்றை, ஆத்மநி ஏவ அநுபஸ்யதி. ஆத்மாவிற்கு வேறுயவற்றைப் பார்ப்ப தில்லை என்பது பொருள். சர்வபூதேஷு ச-அவற்றின்கண்ணே, ஆத்மாநம்-அந்தப் பூதங்களுக்கும் தன் ஆத்மாவை ஆத்மத்தன்மையால், எங்ஙனம் காரிய காரண சங்காத இத்தேஹத்திற்கு ஆத்மாவான நான் சர்வ பிரத்தியய சாக்ஷி ரூப சேதயிதா கேவலம் நிர்க்குணனே, அங்ஙனமே அவ்யக்த முதல் ஸ்தாவராந்தங்கட்கு நானே ஆத்மா, ஆகலின், எல்

லாப் பூதஙகளிலும் நிர்விசேஷமான ஆத்மாவை எவன் பார்க்கின்றானோ அவன், ததः-அத்தெரிசநத் தானே, ந விஜுகுப்சதே-விஜுகுப்சாம்-தயை, செயவ தில்லை, பிராப்தத்தினது அநுவாதமே இதுதாம். ஆத்மாவினும அந்யமான எல்லாக் கிருபையும துஷ்டம எனப் பார்த்து ஆத்மாவினையே அத்தியந்த விசுத்தமாக நிரநதரம் பார்ப்பவனுக்குத் தயையின் நிமித்த வேறு பொருள இல்லையாகலின் அடையப்பட்டதேயாம். அதனால் தயை செய்யான் எனக் (கூறப்பட்டது). (6)

இப் பொருளினையே வேறு மந்திரமும் கூறுகின்றது.

यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥७॥

ப-ள்—**यस्मिन्** எப்பொழுது, **सर्वाणि** எல்லா, **भूतानि** பூதங்களும், **आत्मा एव** ஆத்மாவாகவே, **अभूत्** இருக்கின்றது (என), **विजानतः** உணர்பவனுக்கு, **तत्र** அப்பொழுது, **एकत्वं** (ஆத்மாவின்) ஏகத்தன்மையினை, **अनुपश्यतः** பார்ப்பவனுக்கு, **मोहः** மோகம், **कः** ஏது, **शोकः** சோகம், **कः** ஏது. (சோக மோஹம் இன்றும்).

சா-ம். யஸ்மிந-எக்காலத்தில, அல்லது புகன்ற ஆத்மாவினிடத்தில், அநதப் பூதஙகள எல்லாவற்றையுமே பாமார்த்த ஆத்ம தரிசநததினால், ஆத்மா ஏவ அபூத் - ஆநமாவே சம்விருத்தம பரமார்த்த வஸது, விஜாநத:—உணர்பவனுக்கு, தத்ர—அக்காலத்தில், தத்ர—அல்லது ஆத்மாவினிடத்தில், க: மோஹ: க: சோக:-சோகமும மோஹமும் காம காம பீஜத்தினை உணராதவனுக்கு உண்டாம். சுத்தமாய ஆகாயம் அன்ன ஆத்மாவின் ஏகத்தன்மையினை உணர்பவனுக்கு இன்றும். "மோஹம் ஏது சோகம ஏது" என்று அவித்யா காரியமான சோக மோகஙகளின் ஆக்ஷேபணத்தால் அசம்பவம் காட்டப்படலின் காரணத்தொடு கூடிய சம்சாரத்திற்கு அநதியந்த நாசமே காட்டப்பட்டதாகின்றது. (7)

எவ் வாத்மா முன் மந்திரங்களாற் கூறப்பட்டதோ, அவ் வாத்மா தன் ஸ்வரூபத்தால் எவ்விலக்ஷணம் என்பதனை இம் மந்திரம் கூறுகின்றது.

स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणमस्नाविरꣳ शुद्धमपापविद्धम् ।
कविर्मनीषी परिभूः स्वयंभूर्याथातथ्यतोऽर्थान्व्यदधाच्छाश्व-
तीभ्य समाभ्यः ॥८॥

ப-ள்—**सः** அது, **पर्यगात्** எங்கும் செல்கின்றது, **शुक्रं** சுத்தமானது, **अकायं** காயம் அற்றது **अव्रणं** இரணம் இல்லாதது, **अस्नाविरं** நரம்பு இல்லாதது, **शुद्धं** சுத்தமானது, **अपापविद्धं** பாபசம்பந்தம் அற்றது, **कविः** கவி, **मनीषी** மநீஷீ, **परिभः** பரிபூ, **स्वयंभूः** ஸ்வயம்பூ, **याथातथ्यतः** யதார்த்தரூப கர்ம பல சாதநத்தன்மையினால், **अर्थान्** (செய்யத்தக்க) பதார்த்தங்களை **शाश्वतीभ्यः** நித்தியமான, **समाभ्यः** (வருஷம் எனப் பெயரிய) பிரசாபதியின்பொருட்டு, **व्यदधात्** பாகுபாடு செய்தது.

சா—ம். ச பர்யகாத்-முற் புகன்ற ஆத்மா, பரி-எங்கும், அகாத்-செல்கின்றது. ஆகாசம் போன்று வியாபி என்பது பொருள், சுக்ரம்-சுத்தம், சோதியோடு கூடியது பிரகாசம் உடையது என்பது பொருள், அகாயம்-காயம் அற்றது லிங்க சரீரம் இல்லாதது என்று பொருள், அவ்ரணம்-அக்ஷதம, அஸ்நாவிரம்-ஸநாவா:-நரம்புகள் எதன்கண் இல்லையோ அது அஸ்நாவிரம் (நரம்புகள் இல்லாதது என்பது பொருள்), "அவ்ரணம் அஸ்நாவிரம்" என்னும் இவ் விரண்டுகளால் தூல சரீர நிஷேதமாம். சுத்தம்-நிர்மலம் அவித்யா மல ரகிதம் ஆகலின் காரண சரீர நிஷேதமாம், அபாப வித்தம்-தர்ம அதர்மாதி பாபம அற்றது, "சுக்ரம்" என்பதாதி வசநங்களை புல்லிங்கத் தன்மையினால் திரித்திக் கொள்க. "ச பர்யகாத்" என உபக்கிரமித்து "கவிர் மநீஷீ" என்பன ஆதியால் புல்லிங்கத்தன்மையால் உபசம்ஹாரம் செய்யப்படுதலின். கவி:-கிராந்த தரிசி எங்கும் பார்ப்பது. "இதனினும் வேறு திருஷ்டா இல்லை" என்பன வாதி சுருதியால். மநீஷீ—மநச:-மநதிற்கு, ஈஷிதா-சர்வஞ்ஞன் ஈசுவரன் என்பது பொருள், பரிபூ:—பரி-எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய், பூ:-இருப்பது பரிபூவின் பொருளாம், ஸ்வயம் பூ:-ஸ்வயமே உண்டாகின்றது. எவற்றிற்கு மேலாகின்றதோ எது மேலா யிருக்கின்றதோ, அவ வெல்லாம் ஸ்வயமே உண்டாகின்றமையின் ஸ்வயம் பூ

ஆம், அந்த நித்ய முக்தனுன ஈஸ்வரன், யாதா தத்யத: -சாவஞ்ஞன் ஆகலின், யதா ததா பாவ: - யாதாதத்யம், தஸ்மாத - யாதாதத் யத்தால்—யதா பூத கர்ம பல சாதநத்தால், அர்த்தாந்-செய்யத் தக்க பதார்த்தஙகளை, வ்யததாத் - விதித்தார், யோக்கியமாகப் பகுத் தார் என்பது பொருள். ஶாஶ்வதீப்ய: - நித்தியமாகிய, சமாப்ய:- சம்வத்சரம் எனப் பெயரிய பிரஜாபதியின் பொருட்டு என்பது பொருள். (8)

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ विद्याया ँ रताः ॥९॥

ப-ள்—**ये** எவர், **अविद्यां** கர்மத்தை, **उपासते** அநுஷ்டிக் கின்றனரோ, **अन्धं** (அவர்) குருட்டு, **तमः** இருட்டு உல கத்தை, **प्रविशन्ति** அடைகின்றனர், **ये उ** எவர், **विद्यायां** உபா சனையில், **रताः** ஆசை உள்ளவர்கள், **ते** அவர்கள், **ततः** அதை விட, **भूय इव** விசேஷமான, **तमः** இருட்டுலகத்தை (அடை கின்றனர்).

சா-ம். ரணடு முதன் மந்திரத்தினுல் எல்லா ஏஷணையின் பரித் தியாகத்தினுல் ஞாந நிஷ்டை கூறபபட்டது முதல் வேத அர்த்த மாம். ஈஶாவாஸ்யம் இதம் சர்வம் மாகிருத: கஸய ஸவித தநம என. ஜீவிக்கும இச்சையுடைய அஞ்ஞாநிகளுககு ஞாந நிஷ்டை சமபவியாமையின் "குர்வந்நேவேஹ கர்மாணி ஜிஜீவிஷேத்" எனக காம நிஷ்டை கூறப்பட்டது இரணடாவது வேத (மந்திர) த தின் பொருளாம். இவ் விரணடு நிஷ்டைகளின் விபாகம மந்திரம் அறிவித்ததில், பிருஹதாரணயகத்திலும் "ஸோ அகாமயத ஜாயா மே ஸயாத்" எனபதாதியால் அறிவிககப்பட்டிருக்கின்றது. "அஞ் ஞஸ்ய காமிந: கர்மாணி", "மந எவ அஸ்ய ஆதமா வாக் ஜாயா" என்பன ஆதி வசநததால், அஞ்ஞத்தன்மையும் காமித்தனமையும் காமநிஷ்டனுககு நிச்சயமாக அறியப்படுகின்றது. ஆகவே, அதன் பலம சப்தாந்ந சிருஷ்டியாம். அவற்றில் ஆத்ம பாவத்தால் ஆத்ம ஸவரூப ஸ்திதியாம். ஜ்யாயாதி ஏஷணைத் திரய சந்யாசததினுலும் ஆதமவித்துகட்கு காமநிஷ்டையின் பிரதிகூலத்தன்மையினுல் ஆதம ஸ்வரூப நிஷ்டையே "கிம் பிரஜயா கரிஷ்யாம: யேஷாம்

ரோ அயம ஆத்மா அயம் லோக" என்பதாதியால் அறிவிக்கப் பட்டது.

எவர்கள் ஞாந நிஷ்டையை உடைய சந்யாசிகளோ அவர் களின் பொருட்டு "அசுர்யா நாம தே" என்பதாதியால் அவித் வானது நிந்தையின் வாயிலாய் ஆத்மாவின் யாதாதமியம் "ஸ பர்ய காத" எனபவற்றை அந்தமாக உடைய மந்திரஙகளால் உபதே சிக்கப்பட்டது. அவர்களே ஈண்டு அதிகாரிகள காமிகள அனறு என (உணர்க).

ஆகவே சுவேதாசுவதரர்களது மந்திரோபநிஷத்தில் "அத் யாசிரமிபய: பரம் பவிதரம் புரோவாச சம்யக் ரிஷிசஙகஜுஷ்டம்" என்பதாதி பகுத்துக் கூறப்பட்டது.

எவர்கள் காமிகளாய்க் கர்ம நிஷ்டாகளாயக் காமம் செயது கொணடே ஜீவிக்க இசசிக்கின்றனரோ, அவாகளின்பொருட்டு "அந்தம் தம:" என்பதாதி இது கூறப்படுகினறது.

மீணடும இவ்வாறு எங்ஙனம் அறியப்படுகின்றது எல்லோருக் கும் இன்று என (எனின்) கூறப்படுகின்றது:—அகாமிகருச சாதய சாதந பேத நிவர்த்தியால் "எதன்கண் எல்லாப பூதஙகளையும் ஆத மாவாகவே யிருக்கின்றன (என) அகாமியாய் அறிபவனுககு ஆணடு மோகம எது சோகம் எது ஏகத்தன்மையினை உணாவோனுககு" என.

எது ஆதம ஏகத்வ ———, அதை எக்காமத்தோடா வது, வேறு எந்த ஞாநத்திேைடாவது அமுடன் சமுச்சயம் செய்ய இசசியான. ஈணடோ சமுச்சய இசசையால் அவித்வான் முதலி யோரது நிந்தை செய்யப்படுகின்றது.

ஆணடு எதற்கு எதனோடு நியாயததாலும அல்லது சாஸதரத தாலும சமுசசயம் சம்பவிக்கின்றதோ அது ஈணடுக கூறப்படு கின்றது. எது தைவ வித்தம் தேவதா விஷய ஞாநம கர்ம சமபந் தத் தன்மையால் உபந்யாசிக்கப்பட்டதோ (அஃதாம்). பரமாதம ஞாநம் அன்றும் "வித்தையினுல் தேவ லோகம்" என வேருகப் பலன் கேட்கப்படுதலின்.

அநத ஞாந காமஙகளுக்கு ஈண்டு ஒன்றொன்றின் அநுஷ்டாந நிந்தை சமுசசய இச்சையால் (செய்யப்படுகின்றது). "வித்தை யினுல் அதனை எறிவிடுகின்றனர்", "வித்தையினுல் தேவ லோ கம" "ஆண்டு தக்ஷிணா் செல்வ தில்லை", காமத்தினுல் பிதிர்

லோகம்" என்பன வாதி வேறு பலன் கேட்கப்படுதலின் நிந்தை யின் பரமே யன்றும். சாஸ்த்ரத்தால் விதிக்கப்பட்டது ஒன்றும் செய்யத்தகாமை ஆவது இல்லை.

ஆண்டு அந்தம் தம:-அதர்சந ரூபம இருட்டை அடைகின்றனர். யே - யார், ஏ-எவர், அவித்தியாம - வித்தைக்கு அந்நியமான அவித் தையை அஃதாவது கர்மம் என்பது பொருளாம்; கர்மத்திற்கு வித்தையின் விரோதித்தன்மை உளவாகலின். தாம் - அந்த, அவித் யாம - அக்நிஹோத்ராதி லக்ஷணத்தினையே, கேவலம் உபாசிக்கின் றவா, அதன பரமாக இருந்து அநுஷ்டிக்கின்றவர் என்பது கருத் தாம.

தத: - அதனினின்றும், குருட்டு ரூப தமத்தினின்றும், பூய இவ - மிகுதியாகவே, தே தம: பிரவிசந்தி - அவர்கள் இருட்டை அடைகினறனர். (எவர்) கர்மத்தினைவிட்டு, யே உ - எவர், வித்யா யாம் ஏவ-தேவதா ஞாநத்தின்கணணே, ரதா: - ரமிக்கின்றனர். (அவர் என உணர்க). ஆணடு வித்தை காமங்களினது சமுச்சய காரணமான அவாந்தர பல பேதம் கூறப்பட்டது. இங்ஙனம கொளளாக்கால் சந்நிதியில் உள்ள பல முடையதற்கும பலம் இன் றியதற்கும அங்காங்கித் தன்மையே ஆம என்பது பொருள். (9)

अन्यदेवाहुर्विद्ययाऽन्यदाहुरविद्यया ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥१०॥

ப-ள்—**विद्यया** - வித்தையினால், **अन्यत् एव** - வேறாகவே **आहुः** - (பலம்) கூறுகின்றனர், **अविद्यया** - அவித்தையி (கர் மத்தி) னால், **अन्यत् एव** - வேறாகவே, **आहुः** - (பலம்) கூறுகின் றனர், **इति**-இவ்வாறு, **धीराणां** - புத்திமான்களது (வசநம்), **शुश्रुम** - கேட்டிருக்கிறோம, **ये**- எந்த (ஆசார்யர்), **नः** - நமக்கு, **तत्** - அந்த (கர்ம ஞாநங்களை), **विचचक्षिरे** - வியாக்யாநம் செய்தனரோ (அவர்களது ஆகமம் பரம்பரையாக வந்ததாம்).

சா-ம். அந்யத-பிருதககாகவே வித்தையினால் செய்யப்படுகின் றது பலம என்று, ஆஹு: - கூறுகின்றனர், "வித்தையினால் தேவ லோகம வித்தையினால் அதனை ஏறுகின்றனா" என்னும சுருதி யினால். அந்யத் ஆஹு: அவித்யயா - காமத்தினால் வேறாகவே

செய்யப்படுகின்றது, “ கர்மத்தினால் பித்ர் லோகம் ” என்னும் சுருதியினால. இதி - இவ்வாறு, சுசுரும - கேட்கப்பட்ட நாம், தீராணும்ம் புத்திமானது வசநம். யே - ஆசாரியர், ந: - நமக்கு, தத் - கர்மமும் ஞாநமும், விசசக்ஷிரே - வியாக்யாநம் செய்தார்களோ அவாகளது இவ்வாகமம் பரம்பரையாக வந்தது என்பது பொருளாம். (10)

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभय ँ सह ।
अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्यया ऽमृतमश्नुते ॥११॥

ப-ள் — **विद्यां च** - தேவதா ஞாநத்தினையும், **अविद्यां च** - கர்மத்தினையும், **यः** - எவன், **तत्** - இந்த, **उभयं** - இரண்டினையும, **सह** - ஒன்முக (ஒரு புருஷனால அநுஷ்டிக்கததக்கது என்று), **वेद** - அறிகின்றனனே (அவன்), **अविद्यया** - அக்நிஹோத்திராதி கர்மத்தினால், **मृत्युं** - ஸ்வாபாவிக கர்ம ஞாநங்களை, **तीर्त्वा** - தாண்டி, **विद्यया** - தேவதாத்ம ஞாநத்தினால், **अमृतं** - தேவதாத்மபாவத்தினை, **अश्नुते** - அடைகின்றான்.

சா-ம். எதனால் இனனமோ அதனால், வித்யாம் ச அவித்யாம் ச - தேவதா ஞாநமும காமமும் என்பது பொருள். ய: தத - இவ, உபயம் - இரணடும், சஹ - கூடவே ஒரு புருஷனால் அநுஷ்டிககத்தககது (என்று), வேத - அறிந்த, அவனுக்கே. கிரமமாக ஏக புருஷாாதத சம்பந்தமாம் என்று கூறப்படுகின்றது, அவித்யயா - அக்நிஹோத்ராதி காமத்தினால், மிருதயும் - ஸ்வாபாவிக காமமும் ஞாநமும, மிருத்யு சப்த வாச்சியமான இரணடையும், தீர்தவா - தாண்டி, வித்யயா - தேவதா ஞாநததினால், அமிருதம - தேவதாத்ம பாவத்தினை, அஶ்நுதே - அடைகின்றான், எது தேவதாத்ம அடைவோ அதனையே அமிருதம் (என்று) கூறுகின்றனர். (11)

இப்பொழுது வியாகிருத அவ்யாகிருத உபாசனைகளின் சமுச்சய இச்சையால் ஒவ்வொன்றன் நிந்தை கூறப்படுகின்றது.

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसंभूतिमुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ संभूत्या ँ रताः ॥१२॥

ப-ள்—ये - எவர்கள், असंभूतिं - பிரகிருதியை, उपासते - உபாசிக்கின்றனரோ, अन्धं - (அவர்கள்) குருட்டு, तमः - இருளை, प्रविशान्ति - அடைகின்றார்கள், ये उ - எவர்கள், संभूत्यां - (இரண்யகர்ப்பன் என்னும் பெயரையுடைய) கார்யப் பிரஹ்மத்தில், रताः - இச்சை யுள்ளவர்களோ, ते - அவர்கள், ततः - அதனினும், भूयः इव - மிகுதியான, तमः - இருட்டை, प्रविशान्ति - அடைகின்றார்கள்.

சா-ம். அந்தம் தம: பிரவிசந்தி, யே - எவர்கள், அசம்பூதிம் - சம்பவநம், சம்பூதி: அது எக்காரியததிற்கோ அது சம்பூதி: அத னின் வேறு அசம்பூதி: பிரகிருதி: காரணம் அவித்யா அவ்யாகிரு தம் எனப்பெய ரியது, தாம்—அதனை, அசம்பூதியை அவ்யாகிருதம் எனப்பெயருடையதை பிரகிருதியை காரணததை அவித்யையை காமகர்ம பீஜ பூதத்தை அதர்சந ஸ்வரூபத்தினை உபாசிக்கின்றார் களோ, தே - அவர்கள், அதன் அநுரூபமாகவே, அந்தம் தம: - அதர்சந ரூபதனை, பிரவிசந்தி-அடைகின்றார்கள், தத: - அதனினும், பூய: - அதிகமான, தம: பிரவிசந்தி - இருட்டை அடைகின்றார்கள், ய உ சமபூதயாம் - (எவர்கள) இரண்யகாப்பன் என்னும் பெயரினை யுடைய கார்யப் பிரஹ்மததில், ரதா: - ரமிக்கின்றார்களோ. (12)

இப்பொழுது இரண் டுபாசனைகளின் சமுச்சய காரண மான அவயவ பல பேதத்தினைக் கூறுகின்றார்.

अन्यदेवाऽऽहुः संभवादन्यदाहुरसंभवात् ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥१३॥

ப-ள்—संभवात्-காரியப் பிரஹ்ம உபாசனையினின்றும், अन्यत् एव - (பலன்) வேறாகவே, आहुः - கூறுகின்றனர், असंभवात् - அவ்யாகிருத உபாசனையினின்றும், अन्यत् - (பலன்), வேறாகவே, आहुः - கூறுகின்றனர். इति - என்று, नः - எங்கட்கு, ये - எவர்கள், तत् - அந்த அவ்யாகிருத வியா கிருத உபாசனைகளின் பலன்களை, विचचक्षिरे - புகன்றார்

களோ, **धीराणां** - (அந்த) தீரர்களுடைய, **शुश्रुम** - (வசநம்) கேட்டிருக்கின்றோம்.

சா-ம். அந்யத ஏவ - வேறாகவே, ஆஹு: - பலம் கூறுகின்றார்கள், சம்பவாத் - சம்பூதியான கார்யப் பிரஹ்ம உபாசனையால் அணிமாதி ஐஶ்வரிய லக்ஷணம் கூறப்பட்டது என்பது பொருள்.

அப்படியே, அந்யத் ஆஹு: அசம்பவாத் - அசம்பூதியான அவ்யாகிருததான் அவ்யாகிருத உபாசனையால் எது கூறப்பட்டது அந்தம தம: பிரவிசந்தி எனறும பிரகிருதிலயம் என்றும் பௌராணிகர்களால் கூறப்படுகின்றது என்று கேட்கின்றோம். தீராகளது வசநம எவா நமக்குக் கூறினா வியாகிருத அவ்யாகிருத உபாசனையின் பலம் கூறினர் என்பது பொருள். (13)

எதனால் இவ்வாறோ அதனால் சம்பூதி அசம்பூதி உபாசனைகளின் சமுச்சயம் ஏக புருஷார்த்தமாகலானும் பொருத்தமுடையதே எனக் கூறப்படுகின்றது.

संभूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयं सह ।
विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा संभूत्याऽमृतमश्नुते ॥१४॥

ப-ள்—**संभूतिं च** - அசம்பூதியையும், **विनाशं च** - அவிநாசத்தினையும், **यः** - எவன், **तत्** அநத, **उभयं** - இரண்டினையும், **सह** - கூடவே, **वेद** - (அநுஷ்டிக்கத்தக்கது) என்று அறிகின்றானோ, **विनाशेन** - (அவன் அவிநாச ரூப) ஹிரண்ய கர்ப்ப உபாசனையினால், **मृत्युं** - ஐஶ்வரிய மற்ற அதர்ம காமாதி தோஷக் கூட்டமான மிருத்யுவை, **तीर्त्वा** - தாண்டி, **संभूत्या** - அசம்பூதியாகிய அவ்யாகிருத உபாசனையினால், **अमृतं** - பிரகிருதி லயத்தை, **अश्नुते** - அடைகிறான்.

சா-ம். விநாசேந - விநாச தர்மம் எந்தக் காரியத்திற்கோ அதற்குப் பெயராம். அந்தத தாமியோடு அபேதமாக விநாசம் என்று கூறப்படுகின்றது. தேந - அதனால், அந்த உபாசனையினால் அநைஶ்வரியமும் அதாம காமாதி தோஷக கூட்டமுமான மிருத்யுவை, தீர்த்வா - ஹிரண்யகர்ப்ப உபாசனையினால்

அணிமாதி அடைவு பலமாம். அந்த (உபாசனையி) னல் அனைஸ்வரியாதி மிருததியுவைத் தாண்டி, அசம்பூத்யா - அவ்யாகிருத உபாசனையினல், அமிருதம் - பிரகிருதி லய லக்ஷணத்தினை, அஸ்நுதே - அடைகிறன், "சமபூதிம் ச விநாசம் ச" என்னும் இடத்தில் அகர எழுத்து லோபத்தினல் கூறப்பட்டது; பிரகிருதி லய பல சுருதி அநுரோதத்தால் என உணர்க. (14)

हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् ।
तत्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये ॥१५॥

ப-ள்—**हिरण्मयेन**-தங்கமயம்போன்றதான, **पात्रेण**-பாத்திரத்தினல், **सत्यस्य** - (ஆதித்ய மண்டலத்திலுள்ள) பிரஹ்மத்தினது, **मुखम्** - அவாரம், **अपिहितं** - மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது, **पूषन्** - சூரியனே!, **त्वं** - நீ, **सत्यधर्माय** - சத்திய தர்ம முடையதனை உபாசிக்கும் சத்ய தர்ம முடைய எனக்கு, **दृषये**-சத்திய ஸ்வரூபத்தினை அறியும் பொருட்டு, **तत्** - அந்த மறைப்பை, **अपावृणु** - நீக்கி விடு.

சா-ம். மாநுஷ தைவ வித்த சாத்தியமான பலம் சாத்திர லக்ஷணம் பிரகிருதி லய பர்யந்தமேயாம். இவ்வளவே சம்சார கதியாம். அதன் பின் முற் புகன்ற "ஆத்மைவாபூத் விஜாநத:" (7வது மந்திரம்) என்னும சாவாத்ம பாவமே சர்வ ஏஷணா சந்யாச ஞாந நிஷ்டா பலம (உண்டாகின்றது). இவ்வாறு இரு பிரகாரமாக பிரருதி லக்ஷணமான வேதார்த்தம ஈண்டு விளக்கப் பட்டது.

ஆண்டு பிரவிருத்தி லக்ஷண விதி நிஷேத ரூப வேதார்த்தத்தின் முழுமையின் விளக்கத்தில் பிரவர்கியாந்தமான (கர்மத்தினைக் கூறும்) பிராமண (பாக)ம் உபயோகமாம், நிவிர்த்தி லக்ஷணத்தினை உடைய வேதார்த்தத்தின் விளக்கத்தில் அதினினும் மேல் உள்ள பிரஹதாரண்யகம உபயோகமாம. அவற்றுள் நிஷேகம் (சாந்தி கலியாணம்) முதல் ஸ்மசாந வரையில் உள்ள கர்மங்களைச் செய்து கொண்டு அபரப் பிரஹ்ம விஷய வித்தையோடு கூட எவன் ஜீவிக்க இச்சிக்கின்றனே, அது "வித்யாம் ச அவித்யாம் ச யஸ்தத் வேதோபயம்சஹ, அவி

த்யயா மிருத்யும் தீர்த்வா, வித்யயாऽமிருதமஶ்நுதே" என்று (12-வது மந்திரத்தில்) கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

அதன்கண் எந்த மார்க்கத்தால் அமிருதத் தன்மையினை அடைகின்றான் எனின் கூறப்படுகின்றது. "தத யத் தத சத்யம சௌ ஸ ஆதித்யோ" எவன் இந்தச சூரிய மண்டலததில் இருககிற புருஷனோ, எவன் இந்த வலது கண்ணில உள்ள புருஷனோ, இவ்விரண்டும் சத்யம் பிரஹமம் (என்று) உபாசிப்பவனாய எவன் புகன்ற காமஙகளைச் செய்கின்றனனோ, அவன் மரண காலம் வரும் போது தனது அடைவின் வாயிலாய் சத்யாத்மாவை யாசிககிறான்.

ஹிரணமயேந பாத்ரேண - ஹிரணமயம் போல, ஹிரண மயம்-ஜோதிர் மயம் எனப் பொருளாம். தேந பாதரேண - அபிதாந (மறைப்பு) ரூபத்தால், சத்யஸ்ய ஏவ - ஆதித்ய மணடலத்தில் உள்ள பிரஹ்மத்தினது, அபிஹிதம் - மறைப்புச செய்யப்பட்டிருக்கின்றது, முகம் - துவாரம், ஹே, பூஷந் ! - சூரியனே ! த்வம் - நீ, தத் - அந்த மறைப்பை, அபாவ்ருணு - விலககுதி, சதய தர்மாய - உனது சததியத்தினை உபாசித்தலால் சத்யம் தாமம் எந்த எனக்கு, அந்த ஞான சத்திய தாமர்களாய, தஸ்மை - எனபொருட்டு, அல்லது எதார்தத ரூப தர்மததை அநுஷ்டிப்போா, த்ருஷ்டயே - உனது சதயாத்மாவின் உபலப்தியின பொருட்டு. (15)

पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन्समूह ।
तेजो यत्ते रूपं कल्याणतम तत्ते पश्यामि योऽसावसौ पुरुषः
सोऽहमस्मि ॥१६॥

ப-ள்—**पूषन्** - ஹே சூரியனே !, **एक ऋषे** - ஹே முக்கியமாய்ச் செல்வோனே !, **यम** - ஹே எல்லாவற்றையும் நடத்துவோனே !, **सूर्य** - ஹே ரஸ்மிகளையும் பிராணன்களையும் ரஸங்களையும் கவர்வோனே !, **प्राजापत्य** - ஹே பிரஜாபதி மைந்தனே !, **रश्मीन्** - (உனது) கிரணங்களை, **व्यूह** - விலக்குக, **तेजः** - (உனது) தாப முடைய ஜோதியை, **समूह** - ஒடுக்குக. **ते** - உன்னுடைய, **यत्** - எம், **कल्याणतमम्** - மிகவும் அழகுடைய, **रूपं** - ஸ்வரூபமாகிய, **तत्** - அதனை, **ते** - உன்

னுடைய (பிரசாதத்தினுல்), पश्यामि - பார்க்கின்றேன், यः - எவன், असौ - ஆதித்ய மண்டலத்தில் உள்ள, पुरुषः - புருஷனே, सः - அவனே, असौ - இந்த, अहं - நானுக, अस्मि - இருக்கிறேன்

சா-ம. ஹே பூஷந், ஜகத்தைக் காப்பாற்றுதலின் பூஷா சூரியன், அநகனமே, ஏக ஏவ - ஒருவனே, ரிஷயதி-செல்கின்றான் ஆகலின் ஏகர்ஷி: - ஹே ஏகர்ஷே !, அநகனமே, எல்லாவற்றை யும் நன்கு விதித்தலின், யம: - ஹே யம! அநகனமே, ரஸ்மிகளை யும் பிராணன்களையும ரஸங்களையும் ஸவீகரித்தலின் சூரியன், ஹே சூரியனே !, பிராஜாபத்ய : - பிரஜாபதியினின்றும பிறந்தவன், ஹே பிரஜாபதியே!, ரஸ்மீந் : - தனது கிரணங்களை, வ்யூஹ - விலக்குக, சமூஹ - ஒன்று செயக, உபசம்மரிககுக, தே - உனது, தேஜ: - தாபம் செய்யும ஜோதி, யத் தே - (எது) உனது, ரூபம் - (ஸ்வரூபம்), கல்யாண தமம் மிகுந்த சோபையுடையது, தத் தே - (அது) உனது ஆத்மாவின பிரசாதத்தினுல், பஸ்யாமி - பாாக்கிறேன். மற்றும், நான் உனனை வேலைககாரன் போன்று யாசிக்க வில்லை. ய :- எவன், அசௌ - ஆதித்ய மண்டலத்தி லிருப்பவனே, வியாஹ்ருதயவ யவனே, புருஷ : புருஷாகாரததால், அல்லது, இந்தப் பிராண புத்தி ரூபத்தினுல் சமஸத ஜகத்தும பூரிக்கப்பட்டிருததலின் புருஷன், அல்லது புரியி (சரீரத்தி) ல் இருப்பதனுல் புருஷன், அந்த நான் ஆகிறேன். (16)

वायुरनिलममृथेदं भस्मान्त ँ शरीरम् ।
ॐ क्रतो स्मर कृतँ स्मर क्रतो स्मर कृत ँ स्मर ॥१७॥

ப-ள்—अथ - இப்பொழுது, वायुः - (மரணமாகும் எனது) பிராணன், अनिलं - சர்வாத்மபாவமான வெளி வாயு ரூப, अमृतं - சூத்திராத்மாவை (அடைக), इदं - இந்த, शरीरं - சரீரம், भस्मान्तं - சாம்பலே முடிவாக உடைத லாகுக, ओं - ஓம், क्रतः - ஹே சங்கற்ப ரூப அக்நியே, स्मर - (நினைக்கத் தக்கவற்றை) நினைக்குக, कृतं - செய்தவற்றை, स्मर - நினைத்துக் கொள்க, “क्रतः स्मर कृतं स्मर -”-இந் நான்கு பதங்களும் மீண்டும் கூறியது ஆதரம் உடையதனைக் காட்டுகின்றது.

சா-ம். அத - இப்பொழுது மரணமாகும் எனது, வாயு: - பிராணன், அத்யாத்மபரிச்சேதத்தினை விட்டு அதிதைவதா ரூப சர்வாத்மபாவ, அநிலம் அம்ருதம் - சூத்திராத்மாவினை அடைகின்றது என சொல் லெசசம் கொள்க. ஞாந காமஙகளால் சமஸ்காரம் செயயப்பட்ட இநத லிங்க (சரீர)ம் உத்கிராநதி அடைக என உணர்க; மார்க்க யாசநா சாமர்த்தியத்தால். அத - பின், இதம் சரீரம - அக்நியால் ஆகுதி செய்யப்பட்டு, பஸ்மாநதம - சாம்பலை முடிவடைதல் ஆகுக, ஓம என உபாசனையின்படி ஓம் பிரதீக ரூப மாகலின் சதய ரூப அக்நி எனப் பெய ரியன்றதனை பிரஹ்மததி னோடு அபேதமாகக் கூறப்பட்டது. ஹே க்ரதோ - சஙகறப ரூப, ஸ்மர - எனக்கு எது நினைக்கததக்கதோ அதனது இககாலம் தயா ராக இருககிறது அதனால் நினைக்குதி. இது காலபரியநதம செய்த வற்றை, ஹே அக்நியே, ஸ்மர - என்னால் எது பால்யம் முதல் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கர்மம் அதனை நினைக்குதி, "கிருதோ ஸமர கிருதம ஸமர" என மீண்டும உள்ள வாககியம் ஆதரப பொரு ளுடையதாம். (17)

மீண்டும் வேறு மந்திரத்தினால் மார்க்கம் யாசிக்கப்படு கின்றது.

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो पूयिष्ठां ते नमउक्तिं विधेम ॥१८॥

इत्युपनिपद् ॥

इति वाजसनेयसंहितोपनिषत्संपूर्णा ॥

ओंपूर्णमदः शिष्यते ॥

ओं शन्तिः शान्तिः शन्तिः ॥

ப-ள் — **अग्ने** - ஹே அக்நியே, **अस्मान्** - எங்களை, **राये** - கர்ம பல போகத்தின் பொருட்டு, **सुपथा** - உத்திர மார்க்கத்தி னால், **नय** - கொண்டுபோம், **देव** - ஹே தேவனே !, **विश्वानि** - சமஸ்தமான, **वयुनानि** - கர்மங்களை, அல்லது பிரஞ்ஞைகளை **द्विन्** - அறிந்த நீர், **अस्मत्** - எம்மனின்றும், **जुहुराणं** - வஞ்சனை

ரூப குடிலமான, **एनः** - பாபத்தினை, **युयोधि** - விநாசம் செய்க, **ते** - உனக்கு **भूयिष्ठां** - மிகுந்த (கைங்கர்யம் செய்ய இப்போது நாங்கள்) சமர்த்துடையவர்கள் அன்றும், **ते** -உனக்கு, **नमः** - நமஸ்கார, **उक्ति** - வசநத்தினை, **विधेम** - (நமஸ்காரத்தினால் கைங்கர்யம்) செய்வாம்.

சா-ம். ஹே!, அக்நே - அக்கியே, நய - அடைவி, சுபதா - நல்வழியால், சுபதா என்னும் விசேஷணம தக்ஷிணமார்க்க நிவர்த்தியின் பொருட்டாம. போக்கு வருத்து லக்ஷண முடைய தக்ஷிண மார்க்கத்தினின்றும் விராக முடையோன் நான் அதனுல் உன்னை யாசிக்கினறேன் மீண்டும் மீண்டும் போக்கு வரத் தினறிய நன் மார்க்கத்தினை அடைவி. ராயே - தநத்தின் பொருட்டு; கர்ம பல போகத்தின் பொருட்டு என்பது பொருளாம். அஸ்மாந் - புகன்ற தாம பல விசிஷ்டதத்தினை, விஶ்வாநி - எல்லாவற்றையும், ஹே தேவ!, வயுநாநி - கர்மஙகளை; அல்லது பிரஞ்ஞாநஙகளை, வித்வாந் - அறிந்து, மற்றும், யுயோதி - வியோஜிக்க; விநாசம் செய்க, அஸ்மத் - நமது, ஜுஹுராணம் - குடிலம்; வஞ்சந ரூபம், ஏந: - பாபம், அதனுல் நாஙகள விசுததர்களாய் இஷ்டத்தினை அடைவோம் என்பது அபிப்பிராயம. மற்றும், நாங்கள் இப்பொழுது உனக்கு, பூயிஷ்டாம் - மிகுதியாக, சேவை செய்யச் சக்தர்கள அல்ல. தே - உன்பொருட்டு, நம உக்திம் - நமஸ்கார வசநத்தினை, விதேம - நமஸ்காரத்தினுல் சேவை செய்வாம் என்பது பொருளாம். "அவித்யயா மிருத்யும் தீர்த்வா வித்யயாமிருதமஶ்நுதே, விநாசேந மிருத்யும் தீர்த்வா சம்பூத்யாமிருத மஶ்நுதே" என்பதைக் கேட்டுச் சிலர் சமசயத்தினை அடைகின்றனர். அதனுல் அதன் நிராகரணத்தின் பொருட்டுச சஙகேக்ஷபமாக விசாரம் செயவாம்.

ஆணடு எந்நிமித்தமான சம்சயம் எனின் கூறப்படுகின்றது. வித்யா சப்தத்தினுல் முக்கியமான பரமாத்ம வித்தையே என் கிரகிக்கப்பட வில்லை அமிருதத்வமும் (என் கிரகிக்கப்பட வில்லை), அற்றேல், கூறிய பரமாத்ம வித்தைக்கும காமத்திற்கும் விரோதம் இருததலின் சமுச்சயம் பொருந்தாது. சத்யம், விரோதமோ அறியப்பட வில்லை. விரோத அவிரோதஙகள் சாஸ்திரப் பிரமாணம் உடையதாகலின். எஙஙனம் அவித்யா அநுஷ்டாநமும் வித்யா உபாசநமும் சாஸ்திரப் பிரமாணம் உடையதோ அஙஙனமே அதன் விரோத அவிரோதங்களும் ஆம். எஙஙனம் "எல்லாப் பூதஙகளை

யும் சொல்லற்க ” என்ச சாஸ்திரத்திஞல் அறியப்பட்டது மீண்டும் சாஸ்திரத்திஞலேயே “ அத்வரே பசும் ஹிம்ஸ்யாத் ” எனப் பாதிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு வித்தைக்கும் அவித்தைக்கும் ஆகும். விதவை கர்மஙகட்குச் சமுச்சயம் இன்று ; “ தூரம் ஏதே விபரீதே விஷூசி “ அவித்யாயா ச வித்யா ” என்னும் சுருதியால். “ வித்யாம் ச அவித்யாம் ச ” என்னும் வசநத்திஞல் அவிரோதம் என்று கூறற்க ; ஏது ஸ்வரூப பல விரோதம் இருததலின். வித்தை அவித்தை விரோத அவிரோதஙகளின் விகற்பம் பொருந் தாமையின் சமுச்சயம் விதிததலின் அவிரோதமே என்று கூறற்க ; கூடவே சம்பவித்தல் பொருந்தாமையின். வித்தை அவித்தைகள் கிரமமாக ஒரு ஆசிரயததில் உணடாம் என்னற்க; வித்தை உத்பத்தி யாஙகால் அவிததை அஸ்தமாயினமையின் அதன் ஆசிரயத்தில் அவித்தை பொருந்தாமையின். அக்நி உஷ்ணப் பிரகாசம் என்னும் விஞ்ஞாநம் உத்பததியாகுமிடத்து எதன ஆசிரயத்தில் அதன் உத்பங் கமோ அந்த ஆசிரயத்திலேயே அக்நி சீதம அப்பிரகாசம் என அவித்தையின் உத்பததி உணடாகாது ; சமுச்சயமும் அல்லது அஞ் ஞாநமும் உண்டாகாது. “ யஸ்மிந சர்வாணி பூதாநயாத்மைவாபூத் விஜாநத:, தத்ர கோ மோஹ: க: சோக ஏகத்வமநுபஸ்யத: ” எனச் சோக மோஹாதி அசமபவ சுருதி உள வாகலின். அவித்தை பொருந்தாமையின் அதனை உபாதாநமாகக் கொணட கர்மததிற் கும் பொருத்தம் இன்மை கூறியிருக்கிறோம். “அமிருதமஸ்நுதே” என்பது ஆபேக்ஷிகம் அமிருதம் ஆம். வித்யா சப்தத்திஞல் பர மாத்ம வித்தை கிரகிக்கப்படில் “ ஹிரணமயேந ” என்பதாதியால் துவார மார்க்காதி யாசநம் பொருததம் இன்மையாம. அதஞல் உபாசனையோடு சமுச்சயமாம் ; பரமாத்ம விஞ்ஞாநத்திஞேடு அன் றும். என்று எஙஙனம நம்மால் வியாக்கியாநம் செயயப்பட்டதோ (அதுவே) மந்திரங்கட்குப் பொருளாம் என உணர்க. (18)

இஙஙனம் ஸ்ரீ கோவிந்த பகவத் பூஜ்ய பாத சிஷ்ய பரமஹம்ஸ பரிவிராஜகாசார்ய ஸ்ரீ சஙகர பகவான் செய்த வாஜசநேய சம்ஹிதோபநிஷத பாஷ்யம் சம்பூரணம்.

“ஓம் தத் ஸத்.”

காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகள்

இயற்றிய

மஹாத்ம சரிதாமிருதத்தில் உள்ள

ஸ்துதிகள்.

கருவலி களையு மிபமுகன் றன்னைக் கதிரவடி வேலனை யடுத்தோ, ரிருமல வாகி யீசுரன் றன்னை யிணையில்கா மாட்சியைச் சிறந்த, திருவுரு துங்க பத்திரை புரகுஞ் சிருங்கைவாழ் செகத்குரு வென்னும், பரனுரு வான சங்கர பகவற் பாதவா சிரியனைப் பணிவாம். 1

நாவலா பரவுஞ் சமிதிழ லமரு நாயக னளிநநன் மலரை, மாவெழி லாறு முகனறனைக கொற்ற வாளிறைதிருநெலை யமையை, யாவநல் லன்பு மிகுநதுவங் தடைந்தோரக் கருளொடு ஞாநம தளித் துக், கோவிலூ ரினில்வாழ முததிரா மேச குருபரன் றனைத்திநம பணிவாம. 2

கருக்கெடுக கின்ற வலம்புரி யிபத்தைக் களங்கமி லாறுமா முகனைப் பருக்கிளர் வடிவாய்ங் பகருதற் குரிய பாரிஜா தவநவீச் சுரனை யருக்கிள ரமித வல்லியம் பிகையை யருளறம் மோட்சமீ தருளுந் திருக்களர் வீர சேகர ஞாந தேசிகன் றனைத்திநம் பணிவாம். 3

கற்றவர் பரவுப் பொழிதரு கருணைக் கயமுகக் கடவுளை யசுரப், புற்றினைத் தகர்தத குமரனைப் பகைவர் புரஙகொன்மா ணிக்கத்யா கனையெம், பற்றறுத் தருளும் வடிவுடை யம்மை பதத்தினைத தவத் தவர் பரவு, மொறறியூர் வாழும் பட்டணத் திறையை யுவப்புட னிறைஞ்சிவாழ்த் திடுவாம். 4

சொல்லமு தருளு ஞானமுக் குறுணித் தோன்றலை யான்றவர் வழுத்து, மெல்லையில் கருணைக் குகன்றனைச் சகமீ யெழிற்சிவ காமியம் மையினை, நல்லவர் புகழு நடநநா யகனை நான்மறைப் பொருளெலாம் விரித்துத, தில்லையி லமர்பொன னம்பல ஞாந தேசிகன் றனைத்திநம் பணிவாம். 5

நாடரும் பொருளை நமக்கருள் சித்தி நாயக னளிநநன் மலரைத், தாடரும் பரற்கும் பரஙகிரி யிறையைச தாணுவாஞ் சுந்தரேச சுரனை, நீடிய வினைக ளியாவையும் பொடிசெய் நீளகயற் கணணி யம் மையினைத, தேடமர் கூடற் குட்டைய ஞாந தேசிகன் றனைத்தி நம் பணிவாம். 6

அருததநன் கடைய வளிகருநங கருணை யாழத்துப பிள்ளை யைச் சிகரிக், கொருததனென றுணாதநுங் குமரசற் குருவை யொருவிலா விருத்தநா யகனைத, திருததநன் ஞாநங கொடுக்குநங குருவாச் செப்பிடும விருத்தநா யகியை, விருத்தநல் லசலக் குமாரதே வனறன் விரைமல ரடியிணை தொழுவாம். 7

இந்துசேர் சடிலக கயமுகன் றன்னை யிமையவாக் கிறைவனுங குகனைச், சுந்தரேச சுரனை யுலகினை யீனற தோகைமீ நாட்சியை முகில்சூழ், கொந்தலர் பொழிலாா ஞமிறின வொலிகள குமுகுமு கெனுமரி மளம்வாழ், சுந்தர ஞாந தேசிகன பதத்தைத் தொழுபவர் கழல்பணிந் திடுவாம். 8

மலர்மகண் மருக னென்னுமாற றுரைத்த மாமுகன் றிருவடி மலரை
இலைநெடு வேலன் பாததா மரையை யினியதயா கேசசுரனிணையைக்
கலையுறுங கமல நாயகி கழலைக கருதுமா ரூரினி விலகுந
திலகமாந் தெட்சி ணைஸ்யஞா நேச தேசிகன றனைததிநம் பணிவாம்.

உருப்பெருந் துறையென் றும்பரும் போற்று முமைமுதற சுதன்றிருப் பதத்தைத், திருப்பொருந் தரன்றன் குருபரன் பதத தைத் திவ்யயோ காம்பிகை பதததைக், கருப்பொருந் தலற மணி மொழி பணியுங கருதரு மாநமநா யகனைத், திருப்பெருந் துறையி லமர்மகா தேவ தேசிகன் றனைததிநம் பணிவாம். 10

வானவர் புகழு மறஙகளை யுகக்கும் வள்ளன்மா முகன்றனைக்
குகனைக், கோனரர் போற்றுஞ் சோமநா தனையெங குமுதவா நந்த
வல் லியினைத், தீநரா பவத்தி லழுந்திடா வண்ணந் திருவருண ஞாந
நன் கருளும், வாநர மதுரை நாரண குருவை மநநினைந் திறைஞ்சி
வாழ்த் திடுவாம. 11

ஆக்கையி லபிமா நந்தனை யகறறு மைஙகர விறைவனற் பதத்தை,
வாக்கைநன் கருளு மறுமுக விறையை வள்ளல்வீ ரேசனற் பதத்தை,
யூக்கமுண மநததோர் மோக்கநன கருளு முமையமை பாததா
மரையைச, சாக்கைவீ ரப்ப ஞாநதே சிகனற சரண்டனைத திநம்
பணிந திடுவாம். 12

மாவுடை யுருவு நரருடை யுருவு மன்னிடு மிபமுக விறையைத
தேவுடைத தேவ ராதந மாகச் செப்பிடு மறுமுக விறையை
யாவுடை வயிரத் தூணரை யெந்த மழகிய நாயகி பததைக்
காவுடை மழுவா டியிலமர் சுயம்பர காசதே சிகனைவாழ்த துதுமே.

கருவளர் துயர மொழிததருள் புரியுங கயமுகன் றனைப்பிர
ணவர்க்குப், பெரும்பொரு ளுரைதத வறுமுகன் றன்னைப் பிருகதீ
சரணைநந் திருவாம், பிருகந்நா யகியைப் புலவரும் பிறரும் பேணிடுந்
தஞ்சைமா நகாவாழ், திருவரு ளுருவாம பாலைய ஞான தேசிகன்
றனைப்பணிந் திடுவாம். 14

மதிநதி பொதியு மவிாசடைப் பரமன் மகிழ்ந்தருண் மாமுகன்
றன்னை, யிதுவெனத் தனைக்காட் டிடுஙகுகன் றனைப்பட் டீசுர
நாதனைத் தெருளார், பதியரு டிறம்வாய்ந் துலகினைக் காக்கும் பல்
வளை நாயகி யமையைத், திதிபட்டீச் சுரம்வாழ் சிவபிர காச
தேசிகன் றனைப்பணிந் திடுவாம். 15

தேட்டமாய் வேண்டும வரங்களை யீயுஞ் சிறந்தமா முகன்பத
மலரை, ஈட்டரும் ஞாந மருளும்வே லவனை யிந்துவாழ் சோமசுந்
தரனை, வீட்டினை யருண்மீ னாட்சியம் மையினை விழுமிய நூற்பொரு
டெரிந்து, கோட்டையூா வாழ்யோ காநநதேந் திரநற் குருபதந்
தனைதினம் பணிவாம். 16

மாவின னரனல் வடிவினை யுடைய மங்கள விநாயக னடியைப், பூவில்வாழ் தேவி மருகனுங் குகனைப் பூவணை நாதனைப் புரைதீர், தேவரு மூவர் முடிகளு மழுந்துஞ் செண்பக வல்லிசே வடியைக், கோவினற் பட்டி யமாமுத்தா நந்த குருபதந் தனைத்தலைக் கொளுவாம். 17

கருணையீ தென்னச சொரிதரு மதஞ்சோ கயமுகன் றனைக் கனை யசுரப, பருவா லுறவேற படைவிடு குகனைப் பாறுபு ரீசரை யுலகை, யருணமர கதவல் லியினமல ரடியை யறம்வளா வியாசர்பாடியில்வாழ், தெருளுறுங கருணைச் சிவப்பிர காச தேசிகன றனைத் திநம் பணிவாம். 18

அல்லலை யகற்றுந திறத்தினைத் தொழுவார்க் கருள்செயு மிபமுகத் திறையைத், தால்லியா துதிக்கு மறுமுகத் தவனைச் சோமசுந் தரேசனை யிடஞ்சேர், நல்லசௌந் தரிய நாயகி பதத்தை நறைமலா சொரிபொழில் சூழுங், கல்லல்வெள் ளையப்ப ஞானதே சிகனைக் கவினபெற நினைந்துவாழ்த் துதுமே. 19

எண்டரும் பெரியோா தொழுதெழ வருளு மிபமுகத் திறைவனை விடத்தை, யுண்டவாக கருளவே லனையரு ணிலத்தை யுண டவர் சுந்தரே சனைமண, விண்டவா புகழ்மீ நாட்சியை மேகம் விரைந்திவர் கணடனூர் வாழும, திண்டரு மநமாா நாகப்ப ஞாந தேசிகன் றனைப்பணிந திடுவாம. 20

விண்டவர் பரவும பேரருட் கடலாம விநாயகன றனைக்கரங கதிர்வேல், கொண்டருண முருகன றனைபபுர மெரித்த கும்பவீ சுரனைசோ பாகங, கொணடமங களநா யகியினைக் கும்ப கோணம்வா ழும்பரும் பரவுந், திணடரு ஞாந நிட்டைசோ மௌந தேசிகன் றனைப்பணிந் திடுவாம். 21

வினைகளை யொழிக்குங கயமுக விறையை வேலவன் றிருவடி மலரைத், தினைநனி யருளுஞ் சொககலிங கேசன் றனைமீ நாட்சி யம் மையினை, மனைதனி லாசை பொருந்திடா தவர்க்கு மாசறு முத்தியை யருளப், பனைநக ரிராம கிரிநற்றே சிகனற் பாததா மரையினைத் தொழுவாம். 22

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	20	தனமை	தன்மை
11	14	நிபங்தம	நிபாதம்
	16	ஜந்மங்களாம	ஜந்மங்களாம்
	31	ஆகின்றனா	ஆகின்றனர்
12	13	அ,நேஜத்	சா—ம். அநேஜத்
14	17	சாசநம	சாசநம்
	26	வஎ	எவ
15	28	அந்தியந்த	அத்தியந்த
16	8	परिभः	परिभूः
20	2	தீராணும்ம்	தீராணும்
21	17	ய உ	யே உ
22	22	तीर्त्वा	तीर्त्वा
25	22	ममृथेदं	ममृतमथेदं
26	21	इत्युपनिपद्	इत्युपनिषद्
28	2	எனப்	எனப்
2	18	ஞமிறின	ஞிமிறின்